

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 18/2017
14.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 135. став 4. у вези члана 126. став 3. у вези става 1. КЗ РС, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Оливере Јованић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Суботици К 250/10 од 13.12.2016. године и Кв 879/16 од 28.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.02.2017. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Оливере Јованић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Суботици К 250/10 од 13.12.2016. године и Кв 879/16 од 28.12.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици К 250/10 од 13.12.2016. године, делимично је усвојен захтев пуномоћника оштећеног ББ, адвоката Борислава Ђанића за досуду трошкова за заступање оштећеног, насталих током вођења кривичног поступка пред Основним судом у Суботици К 250/10, против окривљених ВВ и АА, те су окривљени обавезани да солидарно оштећеном ББ исплате износ од 393.000,00 динара, који износ су дужни да исплате оштећеном у року од 60 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Суботици Кв 879/16 од 28.12.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Оливере Јованић и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Славка Петрића изјављене против решења Основног суда у Суботици К 250/10 од 13.12.2016. године којим је одлучено о трошковима поступка.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА адвокат Оливера Јованић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), тачка 3), тачка 7), тачка 9) и тачка 11) и

из члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због одлуке о трошковима кривичног поступка и због "повреде међународних конвенција и уговора", са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев уважи, побијана решења преиначи тако што ће одбацити или одибити захтев за трошкове поступка и окривљеном досудити трошкове на име састава жалбе у износу од 60.000,00 динара, са законском затезном каматом од 28.12.2016. године, као и трошкове за састав захтева за заштиту законитости у износу од 60.000,00 динара, са законском затезном каматом од доношења одлуке, па до коначне исплате у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Врховни касациони суд је, након што је примерак захтева за заштиту законитости сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, о којој није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа одржаној у смислу одредбе члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Оливере Јованић је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, у поднетом захтеву означена правноснажна решења побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 1), 7) и 9) ЗКП, због којих повреда закона је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, не указујући при том у чему се ове повреде закона састоје, а из образложења захтева и навода да суд побијаним решењима није могао обавезати окривљене АА и ВВ да солидарно оштећеном ББ на име заступања оштећеног од стране пуномоћника адвоката Борислава Ђинића исплате трошкове настале током вођења кривичног поступка пред Основним судом у Суботици у износу од 393.000,00 динара, након доношења правноснажне пресуде Основног суда у Суботици К 250/10 од 19.06.2015. године којом су ови окривљени оглашени кривим због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 135. став 4. у вези члана 126. став 3. у вези става 1. КЗ РС, а којом није, сходно одредби члана 262. ЗКП одлучено ко ће сносити трошкове кривичног поступка, по оцени Врховног касационог суда, образлаже истакнути основ побијања из члана 441. став 4. ЗКП, о чему ће у даљем делу образложења ове пресуде бити речи.

Наиме, одредбом члана 264. став 1. ЗКП прописано је да кад суд окривљеног огласи кривим, изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка.

Одредбом члана 264. став 3. ЗКП прописано је да ће суд, у пресуди којом је више окривљених оглашено кривим, одредити колики ће део трошкова сносити сваки од њих, а ако то није могуће, одредиће да сви окривљени солидарно носе трошкове, а плаћање паушалног износа одредиће се за сваког од окривљеног посебно.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве, а подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решење из става 1. овог члана.

Дакле, по оцени Врховног касационог суда, одредбом члана 262. ЗКП прописано је да се не само подаци о висини трошкова поступка већ и захтев за њихову накнаду могу поднети у року од једне године од дана правноснажности пресуде.

Следствено цитираним законским одредбама и датом тумачењу одредбе члана 262. сстав 2. ЗКП, по оцени Врховног касационог суда, побијаним правноснажним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује, обзиром да, иако се у захтеву основано истиче да правноснажном пресудом којом су окривљени оглашени кривим због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 135. став 4. у вези члана 126. став 3. у вези става 1. КЗ РС није одлучено ко сноси трошкове кривичног поступка, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка насталих на име заступања оштећеног у предметном кривичном поступку са одређеном висином истих пуномоћник оштећеног је поднео дана 16.11.2016. године, дакле, у оквиру законом прописаног рока од једне године од дана правноснажности пресуде – 07.03.2016. године, при чему је суд, сходно цитираној одредби члана 264. став 3. ЗКП, а супротно наводу из захтева браниоца окривљеног, био овлашћен да окривљене обавезе да солидарно сnose трошкове кривичног поступка.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног АА да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3), тачка 11) и из члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, као ни погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање на које се захтевом за заштиту законитости указује, не представљају законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, није упуштао.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић-Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић